

A lesson from life
De storm laat zien hoe diep je wortels gaan

Stef Schagen
M.Div

De storm en onze wortels

Terwijl gister de storm over ons land raasde en rukwinden de dakpannen haast van mijn dak rukten, dacht ik terug aan wat mijn levensfilosofie is geworden. Dat kwam bij het zien van de beelden van omgewaaide bomen, vooral in Haarlem, mijn geboortestad waarna ik opgroeide in Heemstede-Aerdenhout en Bennebroek, en door iets wat de verslaggever van de NOS zei. Haarlem is overigens ook waar ik opnieuw geboren werd als tiener. De verslaggever stond bij de omgewaaide bomen en zei: "Deze bomen waaiden om omdat hun wortels niet diep genoeg waren". Heel wat huizen waren beschadigd.

Als een palmboom

Bam! Onmiddellijk dacht ik aan Psalm 92:13: "De rechtvaardige zal groeien als een palmboom". Palmbomen waaien mee met de wind en zijn buigzaam omdat zij diepe wortels hebben. Nu ben ik niet botanisch begaafd en heb ik alleen verstand van bollenpellen, waarmee ik als tiener in de bollenstreek mijn surfplank bij elkaar pelde. Maar ik heb mij laten vertellen dat de kweker van een palmboom, wanneer hij het zaad in de grond stopt, daar eerst een steen overheen legt. Dat doet hij met een belangrijke reden: Hij wil dat zij eerst naar beneden wortel schiet voordat zij naar boven vrucht draagt. Als zij te snel omhoog de lucht in groeit blijft zij te klein omdat haar wortels niet diep genoeg gaan. Met de tijd zal zij verdorren, maar als haar wortels de waterbronnen hebben gevonden zal zij groeien en bloeien.

Dat doet mij denken aan Jesaja 37:31, de tweelingtekst naast Psalm 92:13 onder mijn levensfilosofie: Gods belofte aan Israel dat hij opnieuw naar beneden wortel zal schieten en naar boven opnieuw vrucht zal dragen. Het doet mij ook denken aan Psalm 1 die er nota bene een drieling van maakt.

אֲשֶׁר־יֵהָאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב

Welzalig (diepzalig, dieper dan oppervlakkig gelukkig) de man die niet wandelt in de raad van de goddelozen (בְּעֵצַת רְשָׁעִים), en op de weg van de zondaars (וּבְדַרְךְ חַטָּאִים) staat hij niet, en in de gemeenschap/zetel van de spotters (וּבְמוֹשָׁב לְצִים) verblijft hij niet...

De diepzalige man komt helemaal weg uit de verkeerde omgeving en hecht zich totaal aan God en slurpt Zijn instructie op.

כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה

..maar in de instructie van de Here (בְּתוֹרַת יְהוָה) (is) zijn juweel (חִפְצוֹ) (zijn schat, zijn blijdschap, zijn wens), en over zijn instructie murmureert, peinst hij (יִהְיֶה) (gromt hij als een leeuw, leest hij hardop met een zachte stem) dag en nacht (יוֹמָם וְלַיְלָה).

De instructie van de Yahweh is zijn juweel, zijn schat, staat er letterlijk. Hij peinst erover dag en nacht. Het heeft hem helemaal genomen, zou je kunnen zeggen. Hij is er helemaal in de ban van. God is zijn hele obsessie geworden. Hoe meer je erover

peinst, over Hem murmureert, hoe meer je je gevonden schat opdiept uit de grond?!

Als een boom

En dan komt het: Hij wordt als een boom die niet snel wordt uitgerukt omdat hij zijn wortels diep heeft liggen in Gods bronnen:

וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַעַל־פְּלִי מֵיָם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא־יָבֹל

Hij is/zal zijn als een boom (וְהָיָה כְּעֵץ) geplant aan stromen van water (עָלְפְּלִי מֵיָם) die zijn vrucht geeft op zijn tijd/in zijn seizoen (בְּעֵתוֹ) en zijn blad verdort niet (לֹא־יָבֹל) ...

Dat verdorren is yibol (יָבֹל) in het Hebreeuws. Het is van dezelfde woordgroep als waar Nabal van Abigail zijn naam aan ontleent: "dwaas zijn". Dat staat gelijk aan "dor zijn". Nabals dwaasheid, dat hij met God geen rekening hield, maakte dat hij verdorde en hij was niet meer (1 Samuel 25).

וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ

en alles wat hij doet bloeit, groeit, is sterk, is effectief, van nut, lukt (יִצְלִיחַ).

Zomaar wat gedachten

Wat een uitnodiging van God om je aan Hem te hechten, je aan Hem te verkleven, en je wortels in Hem te laten schieten. De goddelijke volgorde is: Eerst naar beneden, dan naar boven.

Want de kracht van de stam wordt bepaald door de diepgang van de wortels. Waar liggen je wortels? In goede grond? In de grond van God? Hoe diep gaan ze? De storm laat dat zien. Lig je gauw omver? Dan heb je diepere wortels nodig en in betere grond.

Sta je nog overeind? Ben je omgewaaid? Bij God is het dan: Sta weer op en ga dieper de grond in, snel je naar de bronnen van God en laat die heel je juweel zijn.

De gezondheid van de boom wordt direct bepaald door de kwaliteit van de bronnen waarin je wortels liggen. In welke bronnen liggen je wortels? Waar haal je je voedsel vandaan? Zijn er wortels die je af moet kappen omdat de voeding die zij geven je geen goed doen? Waarmee vul je je?

Nog een bericht

Er kwam in het nieuws voor mij ook een ander bericht, en ik voeg het vandaag toe aan mijn levensfilosofie: De hovenier in Haarlem gaf aan dat de wortels niet diep konden groeien omdat er in de bewuste straat niet genoeg ruimte was voor de boom. Het is voor mij sprekend en wonderlijk dat de hovenier in Haarlem, de expert, dat zei. Mijn allereerste baan in 1987 was ook in Haarlem. Ik werkte er op het Bedrijfsburo van de Gemeentelijke Dienst Hout, Plantsoenen en Begraafplaatsen, waarvanuit de hoveniers al het gemeentelijke groen in Haarlem onderhielden, waaronder de bomen.

Soms moet je verkassen van waar je bent om verder te kunnen groeien in God. Je moet misschien weggkomen van de goddelozen om je aan God te hechten, dat God heel je passie wordt en je Enige. Je moet misschien een betere bodem krijgen. Of, God wil je hebben in een ruimere weidegrond om je wortels verder uit te doen strekken in Hem.

Slot

Ik heb weer wat om over na te denken. God heeft mij nooit teleurgesteld. Hij is onmetelijk goed. And I love Hebrew.

Shalom, gibbor en gebborah. "May you bloom and grow".